

Lovtidende A

2019

Udgivet den 4. januar 2019

3. januar 2019.

Nr. 3.

Bekendtgørelse af lov om produktsikkerhed¹⁾

Herved bekendtgøres lov nr. 1262 af 16. december 2009 om produktsikkerhed, med de ændringer, der følger af § 53 i lov nr. 1231 af 18. december 2012 og § 42 i lov nr. 525 af 29. april 2015.

Kapitel 1

Anvendelsesområde

§ 1. Loven finder anvendelse på ethvert produkt, der som led i en handelsvirksomhed gøres tilgængeligt på markedet, når produktet er bestemt for forbrugerne, eller når det under forudsigelige omstændigheder kan forventes anvendt af forbrugerne, selv om det ikke er bestemt for dem. Loven finder anvendelse, uanset om produktet er nyt, brugt eller istandsat, og uanset om det stilles til rådighed for forbrugerne mod vederlag eller vederlagsfrit, jf. dog § 2.

§ 2. Loven finder ikke anvendelse på brugte produkter, der forudsætter reparation før brug, eller antikviteter, hvis forbrugeren i forbindelse med erhvervelsen tydeligt underrettes herom.

§ 3. Lovens bestemmelser om forpligtelser for producenter og distributører, jf. kapitel 3, markedsovervågning, jf. kapitel 4, og lovens administration, jf. kapitel 6, finder ikke anvendelse, i det omfang der i en EF-forordning eller i bestemmelser til gennemførelse af specifikke EU-retlige forskrifter er fastsat bestemmelser om disse aspekter.

Stk. 2. Bestemmelsen i § 6 finder ikke anvendelse, i det omfang der ved eller i medfør af anden lov er fastsat bestemmelser til gennemførelse af specifikke EU-retlige forskrifter om sikkerhedsaspekter eller risikokategorier i forbindelse med et produkt.

Kapitel 2

Definitioner

§ 4. I denne lov forstås ved:

1) Sikkert produkt: Et produkt, hvor der ikke opstår risiko eller kun opstår begrænset og acceptabel risiko for sikkerheds- eller sundhedsmæssig fare for forbrugere, når produktet anvendes under almindelige eller forudsigelige omstændigheder og inden for produktets forventede levetid. Ved vurderingen af, om der er tale om begrænset og acceptable risici, skal følgende inddrages:

- a) Produktets egenskaber, herunder dets sammensætning og emballering samt betingelser for montering og i givet fald installation og vedligeholdelse.
 - b) Produktets virkning på andre produkter, såfremt det kan forudses anvendt sammen med sådanne produkter.
 - c) Produktets præsentationsmåde, mærkning, eventuelle advarsler og anvisninger vedrørende dets anvendelse og bortskaffelse samt alle andre angivelser eller oplysninger om produktet.
 - d) De kategorier af forbrugere, for hvem anvendelsen af produktet udgør en risiko.
- 2) Farligt produkt: Ethvert produkt, som ikke er et sikkert produkt, jf. nr. 1. Et produkt anses ikke for at være farligt, alene fordi det er muligt at øge sikkerheden eller skaffe et andet og mere sikkert produkt.
- 3) Alvorlig risiko: Enhver risiko, som kræver de offentlige myndigheders omgående indgriben.
- 4) Gøre tilgængelig på markedet: Enhver levering af et produkt med henblik på distribution, forbrug eller anvendelse på det indre marked som led i handelsvirksomhed mod eller uden vederlag.
- 5) Bringe i omsætning: For første gang at gøre et produkt tilgængeligt på det indre marked.
- 6) Producent:
- a) Den fabrikant, der fremstiller et produkt, hvis denne er etableret i EU,
 - b) enhver, der fremtræder som fabrikant ved at påføre produktet sit navn, mærke eller andet kendetegn eller ved at sætte produktet i stand,
 - c) fabrikantens repræsentant, hvis fabrikanten ikke er etableret i EU,
 - d) importøren af et produkt, hvis fabrikanten eller dennes repræsentant ikke er etableret i EU, eller
 - e) andre erhvervsdrivende, der udgør et led i afsætningen af produktet, hvis deres virksomhed kan påvirke produktets sikkerhedsmæssige egenskaber.

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF af 3. december 2001 om produktsikkerhed i almindelighed, EF-Tidende 2002 nr. L 11, side 4.

- 7) Distributør: Enhver erhvervsdrivende, der uden at være omfattet af nr. 6 og uden at påvirke produktets sikkerhedsmæssige egenskaber udgør et led i afsætningen af produktet.
- 8) Tilbagekaldelse: Enhver foranstaltning med henblik på at få forbrugeren til at returnere et farligt produkt, som producenten eller distributøren tidligere har leveret eller stillet til rådighed for forbrugeren.
- 9) Tilbagetrækning: Enhver foranstaltning med henblik på at forhindre, at et farligt produkt distribueres, udstilles eller tilbydes forbrugeren.

Kapitel 3

Producenters og distributørers forpligtelser

§ 5. En producent må kun bringe sikre produkter i omsætning.

§ 6. Et produkt betragtes som sikkert, jf. § 4, nr. 1, når det er konstrueret og fremstillet i overensstemmelse med de sikkerheds- og sundhedsmæssige krav, der er fastsat i lovgivningen.

Stk. 2. Et produkt formodes at være sikkert, jf. § 4, nr. 1, når det er konstrueret og fremstillet i overensstemmelse med de sikkerheds- og sundhedsmæssige krav, der er fastsat i nationale standarder, som gennemfører europæiske standarder, hvis referencer er offentliggjort af Europa-Kommissionen i EU-Tidende. Offentliggørelsen skal være sket i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om produktsikkerhed i almindelighed. Listen over referencer for de nævnte standarder offentliggøres på Dansk Standards hjemmeside.

Stk. 3. Er der ikke fastsat sikkerheds- og sundhedsmæssige krav som nævnt i stk. 1 eller 2, vurderes et produkts sikkerhed ud fra en konkret risikovurdering med støtte fra følgende elementer, når de findes:

- 1) En dansk standard, der er baseret på andre europæiske standarder end dem, der er omhandlet i stk. 2,
- 2) en dansk standard,
- 3) henstillinger fra Europa-Kommissionen, som fastlægger retningslinjer for vurdering af produktsikkerhed,
- 4) adfærdscodekser for produktsikkerhed inden for den pågældende sektor eller
- 5) andre relevante forhold, herunder den aktuelle viden og teknologi samt den sikkerhed, som forbrugerne med rimelighed kan forvente.

Stk. 4. I det omfang der i EU-retten er fastsat harmoniserede sikkerhedskrav til produkter, træder disse i stedet for tilsvarende sikkerhedskrav i de forskrifter, der er nævnt i stk. 1, 2 og 3.

§ 7. En producent skal give forbrugerne de oplysninger, der er nødvendige for, at forbrugerne kan vurdere de risici, der er forbundet med produktet, når det anvendes på forventelig måde og inden for produktets forventede levetid. Oplysningerne kan gives i form af advarselmærkning, brugsanvisning, installationsvejledning og lign. Meddelelse af sådanne oplysninger fritager ikke producenten fra at overholde lovens øvrige krav.

§ 8. En producent skal gøre sig bekendt med de risici, der kan være ved et produkt, som producenten har bragt i omsætning. Dette kan ske på forskellig måde, herunder ved at

- 1) udtage stikprøver af produkter, der er bragt i omsætning,
- 2) behandle klager og om nødvendigt etablere et system herfor eller
- 3) underrette distributørerne om overvågningen af produkterne for dermed at give dem et bedre grundlag for vurdering og indberetning af risici og skader.

Stk. 2. En producent, der ikke selv har fremstillet et produkt, skal, når det er relevant, opbevare den dokumentation, der er nødvendig for at spore produktets oprindelse. Dokumentationen skal opbevares i hele produktets sædvanlige levetid, dog højst i 5 år fra udgangen af det regnskabsår, hvori produktet er bragt i omsætning. Dokumentationen kan opbevares elektronisk.

§ 9. En producent skal under hensyn til de leverede produkters egenskaber og forventede levetid træffe de forholdsregler, der er nødvendige for at undgå, at et produkt kan udgøre en fare for forbrugerne, herunder ved at

- 1) advare forbrugerne om faren på en effektiv og hensigtsmæssig måde,
- 2) tilbagetrække produktet eller
- 3) tilbagekalde produktet.

Stk. 2. For effektivt at træffe de forholdsregler, der er nævnt i stk. 1, kan producenten angive relevant produktinformation på produktet eller dets emballage, herunder produktets referencenummer eller det produktparti, produktet tilhører, og producentens identitet og adresse.

§ 10. En distributør skal medvirke til, at § 5 overholdes, herunder ved at undlade at gøre et produkt tilgængeligt på markedet, hvis distributøren ved, at produktet ikke er sikkert.

Stk. 2. Distributøren deltager i overvågningen af produkter ved at videregive oplysninger om risici ved produkterne til producenten og myndighederne og ved at opbevare og videreformidle den dokumentation, der er nødvendig for at spore produkternes oprindelse.

Stk. 3. Den dokumentation, der er nævnt i stk. 2, skal opbevares i hele produktets sædvanlige levetid, dog højst i 5 år fra udgangen af det regnskabsår, hvori distributøren har erhvervet produktet. Dokumentationen kan opbevares elektronisk.

§ 11. Hvis en producent eller en distributør ved, at et produkt, som vedkommende har gjort tilgængeligt på markedet, ikke opfylder § 5, skal vedkommende straks underrette kontrolmyndigheden herom og om de forholdsregler, der er truffet for at undgå risici.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om de oplysninger, som underretning efter stk. 1 skal indeholde.

§ 12. Producenter, distributører og kontrolmyndigheder skal i videst muligt omfang samarbejde om de forholdsregler, der skal træffes i medfør af § 9, stk. 1, for at forhindre, at der opstår risiko for fare som følge af leverede produkter.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om samarbejdet mellem producenter, distributører og kontrolmyndigheder. For så vidt angår produkter eller særlige aspekter ved produkter, der henhører under andre ministre, fastsættes reglerne af den pågældende minister.

Kapitel 4

Markedsovervågning

§ 13. Kontrolmyndigheden fører kontrol med, at produkter er sikre.

Stk. 2. Kontrolmyndigheden skal udøve kontrol efter stk. 1 på en sådan måde, at der gribes ind med de midler og med den hurtighed, som risikoens alvor kræver. Myndighederne skal i den forbindelse tage behørigt hensyn til den videnskabelige usikkerhed omkring et produkts indvirkning på menneskers sundhed, til forsigtighedsprincippet og til, hvor alvorlig risikoen er for, at et produkt vil medføre skade på personer.

Stk. 3. I forbindelse med kontrol efter stk. 1 kan kontrolmyndigheden kontrollere, om et produkt uretmæssigt er påført CE-mærkning, jf. Rådets og Europa-Parlamentets forordning (EF) nr. 765/2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter.

§ 14. Sikkerhedsstyrelsen varetager opgaven som kontrolmyndighed efter denne lov, medmindre andet følger af § 15, stk. 1, eller regler fastsat i medfør af § 15, stk. 2.

§ 15. Hvis der i eller i medfør af særlovgivningen er fastsat regler om forebyggelse af specifikke risici ved særlige produkter, er den relevante kontrolmyndighed, der påser risici efter denne lov i forhold til sådanne særlige produkter, den myndighed, der påser overholdelsen af særlovgivningen. Den minister, under hvem særlovgivningen hører, kan fastsætte regler om sagsbehandling og klageadgang, der afviger fra bestemmelserne i denne lov, og fastsætte regler om digital kommunikation som omhandlet i § 32 a-§ 32 c.

Stk. 2. Hvis der ikke er fastsat bestemmelser om sikkerhed ved produkter i særlovgivningen, kan erhvervsministeren efter forhandling med de berørte myndigheder overføre beføjelser i henhold til denne lov til en anden myndighed ved bekendtgørelse.

§ 16. Kontrolmyndigheden kan af egen drift eller efter anmeldelse træffe afgørelse i en sag om de sikkerhedsmæssige aspekter ved et produkt.

§ 17. Til brug for vurderingen af, om et produkt er omfattet af lovens bestemmelser, og om produktet er sikkert, kan kontrolmyndigheden

- 1) kræve, at de berørte parter giver kontrolmyndigheden de oplysninger og dokumenter, som skønnes nødvendige til brug for en sådan vurdering,
- 2) udtage prøveeksemplarer af produktet eller bestanddele heraf uden betaling og
- 3) foretage relevante og nødvendige undersøgelser af produktet.

Stk. 2. Kontrolmyndigheden kan kræve de oplysninger og dokumenter, der er nævnt i stk. 1, nr. 1, udleveret, uanset om de foreligger på papir eller elektronisk.

Stk. 3. Producenterne kan ikke undlade at give kontrolmyndigheden de oplysninger og dokumenter, der er angivet i stk. 1, nr. 1, under henvisning til at oplysningerne har karakter af forretningshemmeligheder.

Stk. 4. Erhvervsministeren kan bemyndige en anden offentlig myndighed eller en privat virksomhed til at varetage de beføjelser, som kontrolmyndigheden har i medfør af stk. 1, nr. 2 og 3.

§ 18. Kontrolmyndigheden har, hvis det skønnes nødvendigt, uden retskendelse og mod behørig legitimation adgang til fabriktions-, salgs- og lagerlokaler m.v. og transportmidler, som tilhører nogen, der omfattes af lovens § 4, nr. 6 og 7, med henblik på at føre kontrol som nævnt i § 17.

Stk. 2. Politiet yder kontrolmyndigheden bistand. Nærmere regler om bistanden kan fastsættes af erhvervsministeren efter forhandling med justitsministeren.

§ 19. Kontrolmyndigheden kan forbyde enhver at bringe et produkt i omsætning, hvis det er farligt. Kontrolmyndigheden kan påbyde den, forbuddet retter sig mod, at destruere produktet. Kontrolmyndigheden påser, at påbuddet eller forbuddet efterkommes.

§ 20. Kontrolmyndigheden kan påbyde enhver, der har bragt et farligt produkt i omsætning, eller som har været et led i afsætningen af produktet,

- 1) at advare forbrugerne om de risici, der er ved produktet,
- 2) at afhjælpe forhold, som er årsag til faren,
- 3) øjeblikkeligt og effektivt at trække produktet tilbage fra markedet,
- 4) at tilbagekalde produktet fra forbrugerne eller
- 5) at destruere produktet.

Stk. 2. Kontrolmyndigheden kan forbyde enhver, der har gjort et farligt produkt tilgængeligt på markedet, at sælge, levere, markedsføre, udstille eller på anden måde gøre produktet tilgængeligt for forbrugerne.

Stk. 3. Foranstaltninger omfattet af stk. 1 og 2 kan, hvis kontrolmyndigheden vurderer, at det er hensigtsmæssigt, foretages i samarbejde mellem producenter, distributører og kontrolmyndigheden.

Stk. 4. Hvis det er nødvendigt i forbindelse med påbud eller forbud i medfør af §§ 20-22, kan kontrolmyndigheden påbyde enhver anden, der har en tilknytning til produktet, end den, der har gjort det tilgængeligt på markedet, på relevant måde at bidrage til at begrænse og forhindre risici i at opstå.

§ 21. Kontrolmyndigheden kan udstede et midlertidigt forbud mod levering, markedsføring, udstilling eller anden tilgængeliggørelse af et produkt, hvis produktet vurderes at kunne være farligt. Forbuddet kan rettes mod enhver, der har gjort et produkt tilgængeligt på markedet. Forbuddets varighed kan ikke strække sig ud over, hvad der er nødvendigt for at træffe kontrolforanstaltninger til brug for undersøgelser eller vurderinger af produktets sikkerhed.

§ 22. Hvis et produkt vurderes at kunne være farligt i særlige situationer, herunder når det anvendes på en bestemt måde, eller når det anvendes ud over den forventede levetid, kan kontrolmyndigheden påbyde enhver, der har gjort et produkt tilgængeligt på markedet, at

- 1) anføre advarsler på dansk om de mulige risici, der er ved produktet, eller
- 2) foretage sikkerhedsforanstaltninger som fastsat af kontrolmyndigheden forud for markedsføring eller salg af produktet.

Stk. 2. Hvis et produkt vurderes at kunne være farligt for visse kategorier af personer, herunder børn eller ældre, kan kontrolmyndigheden påbyde enhver, der har gjort et produkt tilgængeligt på markedet, at advare de pågældende personer. Advarslen skal være rettet specifikt mod modtagergruppen eller dennes repræsentanter og skal om nødvendigt udsendes som en særlig advarsel. Advarslen skal udformes på dansk.

§ 23. Kontrolmyndigheden afholder udgifterne til indhentelse af sagkyndige erklæringer, som myndigheden skønner nødvendige til afgørelse af, om et påbud eller et forbud skal meddeles. Udgifterne hertil kan myndigheden kræve refunderet af den, som har fået meddelt et påbud eller et forbud.

§ 24. Kontrolmyndigheden kan kræve, at den, der har truffet forholdsregler i medfør af § 9, eller som er pålagt at træffe foranstaltninger i medfør af §§ 19-22 eller 28, oplyser myndigheden om, hvordan forholdsregler eller foranstaltninger er udført, og om effekten heraf.

§ 25. Hvis kontrolmyndigheden ikke kan finde den, der har gjort et produkt tilgængeligt på markedet, eller ikke ved påbud eller forbud kan få den pågældende til at efterleve et påbud eller et forbud, der er meddelt, kan myndigheden træffe de foranstaltninger, der er nævnt i §§ 20-22, på den pågældendes vegne.

Stk. 2. Kontrolmyndigheden kan kræve omkostningerne som følge af de foranstaltninger, myndigheden har truffet efter stk. 1, refunderet af den, på hvis vegne myndigheden har handlet.

§ 26. Hvis kontrolmyndigheden skønner det nødvendigt, herunder for at forhindre en bred kreds af forbrugere i at blive udsat for farlige produkter, eller fordi antallet af producenter og distributører med relation til produktet er meget stort og disse er af forskelligartet karakter, kan forbud i medfør af § 19 og § 20, stk. 2, udstedes ved bekendtgørelse.

§ 27. Kontrolmyndigheden udarbejder, eventuelt i fællesskab med andre relevante myndigheder, markedsovervågningsprogrammer. Programmerne skal danne grundlag for en effektiv kontrol med markedet for dermed at sikre et højt beskyttelsesniveau for forbrugernes sikkerhed og sundhed.

§ 28. Hvis et produkt uretmæssigt er påført CE-mærkning, kan kontrolmyndigheden påbyde den ansvarlige at fjerne mærkningen inden for en nærmere angivet frist. Hvis dette ikke sker, kan kontrolmyndigheden påbyde enhver, der udbyder produktet, straks eller inden for en nærmere angivet frist at standse salget af produktet og om nødvendigt at trække produktet tilbage.

§ 29. Kontrolmyndigheden skal, i det omfang det er muligt, oplyse offentligheden om faren ved et produkt, herunder om

- 1) relevante kendetegn til brug for identifikation af produktet,
- 2) risikoens art,
- 3) hvilke foranstaltninger der er truffet, og
- 4) hvordan forbrugerne bør forholde sig.

Stk. 2. Kontrolmyndigheden kan efter stk. 1 kun videregive oplysninger, der har karakter af forretningshemmeligheder, hvis dette findes nødvendigt for at beskytte forbrugernes sikkerhed og sundhed.

Stk. 3. Kontrolmyndigheden kan undlade at offentliggøre oplysninger efter stk. 1, hvis offentliggørelse vurderes at være unødvendig.

Kapitel 5

Gennemførelse af EU-retsakter

§ 30. Erhvervsministeren kan fastsætte de regler, der er nødvendige for at gennemføre eller anvende EU-retsakter om sikkerhedskrav til legetøj og produkter, der på grund af ydre fremtræden kan forveksles med andre produkter og herigennem være til fare for forbrugernes sundhed eller sikkerhed. Erhvervsministeren kan endvidere fastsætte regler til gennemførelse af kommissionsbeslutninger, der vedrører produkter omfattet af produktsikkerhedsdirektivet. Hvis produkter, der omfattes af en kommissionsbeslutning, hører under en anden minister, fastsættes reglerne af den pågældende minister.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan henlægge sine beføjelser i medfør af regler, der er udstedt med hjemmel i stk. 1, til en anden offentlig myndighed. Beføjelser til at udtage prøveeksemplarer af produkter eller bestanddele heraf og til at foretage relevante og nødvendige undersøgelser af produkter kan endvidere henlægges til en privat virksomhed.

Kapitel 6

Administrative bestemmelser m.v.

§ 31. (Ophævet)

§ 32. Sikkerhedsstyrelsen koordinerer samarbejdet mellem kontrolmyndighederne.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter efter forhandling med de relevante ministre nærmere regler om samarbejdet.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan henlægge sine beføjelser i medfør af loven til Sikkerhedsstyrelsen.

§ 32 a. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra myndigheder om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 32 b. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at myndighederne kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

§ 32 c. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra bemyndigede i medfør af § 17, stk. 4, om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt. § 32 a, stk. 2 og 3, og § 32 b finder tilsvarende anvendelse.

§ 33. Hvis Europa-Kommissionen skal underrettes efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om produktsikkerhed i almindelighed, skal kontrolmyndigheden straks underrette Sikkerhedsstyrelsen om påbud og forbud, forholdsregler, henstillinger og frivillige foranstaltninger vedrørende produkters sikkerhed, der er truffet i medfør af denne lov eller regler, der er udstedt i medfør af denne eller anden lov. Sikkerhedsstyrelsen videresender denne underretning til Europa-Kommissionen.

Stk. 2. Hvis der er tale om en alvorlig risiko, videresender Sikkerhedsstyrelsen øjeblikkelig denne underretning til Europa-Kommissionen via systemet for hurtig udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne i Fællesskabet, RAPEX.

Stk. 3. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om anvendelsen af RAPEX samt retningslinjerne for underretning af Europa-Kommissionen.

Kapitel 7

Klage og søgsmål

§ 34. En kontrolmyndigheds afgørelse efter denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. dog § 15, stk. 1.

Stk. 2. Påbud eller forbud udstedt i medfør af §§ 19-22 og 28 kan af den, afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal, inden 3 måneder efter at påbuddet eller forbuddet er meddelt den pågældende, fremsættes over for den kontrolmyndighed, der har truffet afgørelsen. Hvis fristen udløber på en lørdag, en søndag eller en helligdag, forlænges fristen til den følgende hverdag. Kontrolmyndigheden anlægger uden unødigt ophold sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 3. Retten kan bestemme, at en anmodning som nævnt i stk. 2 har opsættende virkning.

Kapitel 8

Straf

§ 35. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, som

- 1) forsætligt overtræder § 5, § 7 eller § 10, stk. 1 eller 2,
- 2) med forsæt, ved grov uagtsomhed eller gentagne gange undlader at efterkomme et påbud eller overtræder et

forbud efter § 19, § 20, stk. 1, 2, eller 4, § 21, § 22 eller § 28,

- 3) med forsæt eller ved grov uagtsomhed undlader at meddele kontrolmyndigheden en i henhold til § 17, stk. 1, nr. 1, eller § 24 afkrævet oplysning,
- 4) undlader at opbevare dokumentation efter § 8, stk. 2, eller § 10, stk. 3, eller
- 5) undlader at foretage den fornødne underretning af kontrolmyndighederne, efter § 11, stk. 1.

Stk. 2. Hvis uretmæssig anvendelse af CE-mærkning er sket med forsæt eller ved grov uagtsomhed, og hvis der ved overtrædelsen er opnået eller tilsigtet opnået en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, straffes anvendelsen af CE-mærkning med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Stk. 3. Det kan i regler fastsat i medfør af § 11, stk. 2, § 12, stk. 2, § 26 eller § 30 fastsættes, at overtrædelse af reglerne straffes med bøde.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 9

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 36. Loven træder i kraft den 1. marts 2010.

Stk. 2. Samtidig ophæves lov nr. 364 af 18. maj 1994 om produktsikkerhed.

Stk. 3. Regler, der er udstedt i medfør af §§ 13, 15, 16 og § 25, stk. 1, 3 og 4, i lov nr. 364 af 18. maj 1994 om produktsikkerhed, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af bestemmelser fastsat i henhold til denne lov.

§ 37. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation m.v. (Obligatorisk digital kommunikation og tilpasninger som følge af ressortoverførsel m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 69

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2013.

Stk. 2. Administrative forskrifter, der er udstedt i medfør af de hidtidige bestemmelser, vedbliver at være i kraft, indtil de ændres eller ophæves.

Lov nr. 525 af 29. april 2015 om sikkerhed ved elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel (elsikkerhedsloven) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 37. Loven træder i kraft den 1. januar 2016

Stk. 2. Samtidig ophæves lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel, jf. lovbekendtgørelse nr. 990 af 8. december 2003.

§ 38. Regler udstedt i medfør af lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel, jf. lovbekendtgørelse nr.

990 af 8. december 2003 med senere ændringer, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller erstattes af regler udstedt i medfør af denne lov.

§ 39. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte overgangsregler.

Sikkerhedsstyrelsen, den 3. januar 2019

LONE SAABY

/ Jan Møller Mikkelsen